

opusdei.org

Primjeri vjere (V): Marija, model i učiteljica Vjere

Peti članak u seriji „Primjeri vjere“.

14.05.2015.

Nakon razmatranja raznih vidova vjere meditirajući o životu velikih ličnosti Starog Zavjeta (Abrahamu, Mojsiju, Davidu i Iliji), vidjeli smo da susret s Bogom daje novo značenje svim našim djelima i njeguje poslušnost, povjerenje i poniznost.

Sada želimo nastaviti pregledavajući povijest naše vjere u svjetlu likova Novog Zavjeta gdje, u Kristu, Otkrivenje dolazi do ispunjenja i punine: *U mnogim i raznim načinima Bog od starine govori našim ocima kroz proroke, ali u ovim zadnjim danima govorio nam je kroz [svojeg] Sina.* [1]

Savršenstvo vjere

Kada je došla punina vremena, Bog je poslao svog Sina, rođenog od žene, rođenog u zakonu, [2] Sve je iščekivanje dolaska Spasitelja u Starom Zavjetu bilo koncentrirano u vjeri naše Gospe: „U Mariji... je ispunjena duga povijest vjere Staroga Zavjeta, sa zaslugama tolikih vjernih žena, počevši sa Sarom: ženom koja je, uz patrijarhe, bila ona u kojoj je Božje obećanje bilo ispunjeno i u kojoj je cvjetao novi život.“ [3] Poput Abrahama, „našeg oca u vjeri,“ [4] koji je napustio svoju domovinu

vjerujući Božjem obećanju, Marija se potpuno prepustila s potpunim povjerenjem u Anđelovo navještenje, te tako postala model i majka vjernika. Djevica Marija, „savršena ikona vjere,“ [5] vjerovala je da Bogu ništa nije nemoguće i tako Riječi omogućila da dođe i nastani se među ljudima.

Naša je Majka model vjere. „Vjerom je Marija prihvatila Anđelovu riječ i povjerovala poruci da će postati Majka Božja u poslušnosti svojoj odanosti (usp. *Lk* 1:38). Posjećujući Elizabetu, uzdignula je himnu veličanja Svesilnog radi čuda koja čini u onima koji u njega vjeruju (usp. *Lk* 1:46-55). Radošću i strahom rodila je svojeg jedinog sina, i očuvala djevičanstvo (usp. *Lk* 2:6-7). Vjerujući Josipu, svojem mužu, pavela je Isusa u Egipat kako bi ga sačuvala od Herodova progona (usp. *Mt* 2:13-15). Istom je vjerom slijedila Gospodina na njegovim

propovijedima i ostala s njim cijelo vrijeme do Golgote (usp. *Iv* 19:25-27). Vjerom je Marija okusila plodove Isusova uskrsnuća i čuvajući u srcu svako sjećanje (usp. *Lk* 2:19, 51), prenijela ih na Dvanesticu sakupljenih s njom u Gornjoj sobi kako bi primili Duha Svetoga (usp. *Dj* 1:14, 2:1-4).“ [6]

Naša je Gospa živjela svoju vjeru usred potpuno ljudskog života, onog obične žene. „[Bog] ju nije poštedio patnje, iscrpljenosti u poslu ili iskušenja vjere. Žena sa sela je jedan dan dala hvalu Isusu govoreći: *Blažena utroba koja te je nosila i prsi koje si sisao!* Isus joj je odgovorio: *Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!* (*Lk* 11:27-28). Bio je to kompliment na *fiat* (*Lk* 1:38) njegove Majke, njeno 'neka bude'. Živjela ga je iskreno, neograničeno, ispunjavajući svaku njegovu posljedicu, ali nikada na sva zvona,

već skrivenom i tihom svakodnevnom žrtvom.“ [7]

Naša Gospa je „u potpunosti živjela iz i u svojoj vezi s Gospodinom, bila je na raspolaganju za slušanje, budna za raspoznavanje Božjih znakova u putovanju njegovog naroda; bila je cjeloviti dio povijesti vjere i nade u Božja obećanja kojom je bilo protkano tkanje njenog života.“ [8]

Učiteljica vjere

Vjerom je Marija ušla u Otajstvo Jednog i Trojstvenog Boga na način koji nije bio dan niti jednom drugom stvorenju. I kao „majka naše vjere,“ [9] učinila nas dionicima te spoznaje. „Nikada se ne možemo nadati obuhvatiti ovo neobjašnjivo otajstvo; niti ćemo ikada biti u mogućnosti dovoljno zahvaliti našoj Majci što nas je dovela u takvu intimnost s Presvetim Trojstvom.“ [10]

Naša Gospa Učiteljica je vjere. Svaki vid vjere u kršćanskom životu pronalazi svoj prototip u Mariji: bila je vjerna Bogu i na okolnosti svakodnevnog života je gledala u svjetlu vjere, čak i u trenutcima nejasnoća. Naša nas Majka uči da budemo potpuno otvoreni božanskoj volji „iako je tajnovita i često nije u skladu s njihovim vlastitim željama, te je mač koji probija njihovu dušu, kako je stariji Šimun proročki rekao Mariji kada je Isus bio prikazan u Hramu (usp. *Lk 2:35*).“ [11] Njeno potpuno povjerenje u Božju vjernost i njegova obećanja nije nikada bilo uzdrmano, niti kada su Gospodinove riječi bile teške ili naočigled nemoguće za prihvatiti.

Stoga, „ako je naša vjera slaba, trebamo se okrenuti Mariji.“ [12] Usred tame Križa, vjera i fleksibilnost naše Gospe rađa neočekivanim plodom. „U osobi Ivana, Krist je povjerio sve ljude svojoj Majci, a

posebno svoje učenike: one koji u njega vjeruju.“ [13] Marijino materinstvo se širi na cijelo Kristovo Mistično tijelo. Isus nam svoju Majku daje kao našu majku; stavlja nas pod njezinu skrb i nudi nam njezino posredovanje. Stoga Crkva stalno poziva vjernike da se sa posebnom pobožnošću obrate Mariji.

Naša slabost nije prepreka milosti. Bog ju uzima u obzir; zato nam je dao majku. „U borbi s kojom se učenici moraju suočiti – svi mi, svi Isusovi učenici se moramo suočiti s tom borbom – Marija ih ne ostavlja same: Majka Kristova i Majka Crkve uvijek je s nama. Uvijek hodi uz nas, s nama je... Marija nas prati, bori se s nama, pomaže kršćane u njihovoj borbi protiv sila zla.“ [14]

U školi vjere je naša Gospa najbolja učiteljica, jer je uvijek imala stav pun povjerenja, otvorenosti, nadnaravnog pogleda, bez obzira što

se oko nje događalo. *Marija je zadržala sve te stvari, čuvajući ih brižljivo u svom srcu.* [15] Pokušajmo ju oponašati, govoreći našem Gospodinu, razgovarajući kao dvoje zaljubljenih ljudi o svemu što nam se događa, čak i najnevažnijim događajima. Ne bismo trebali zaboraviti ni da ih trebamo izvagati, uzeti u obzir njihovu vrijednost i vidjeti ih očima vjere, kako bi otkrili Volju Božju.“ [16]

Marijin put vjere, iako na mnogo načina različit, također je i sličan onome svakog od nas. Trenutci jarkog svjetla koji se, sukladno Božjoj volji, izmjenjuju s trenutcima tame. Kada su pronašli Isusa u Hramu, Marija i Josip *nisu razumjeli što im je rekao.* [17] Ako, poput naše Gospe, prihvatimo dar vjere i stavimo sve svoje povjerenje u Boga, sa svakom ćemo se životnom situacijom suočiti *cum gaudio et pace* – s radošću i mirom Božje djece.

Oponašajući Marijinu vjeru

U našoj je Gospi „putovanje vjere Starog Zavjeta tako bilo nastavljeno u slijeđenju Krista, koje je on preinačio, te ušlo u pogled prema utjelovljenom Sinu Božjem.“ [18] Marijin odgovor u Navještenju pokazuje njenu vjeru kao obvezu, samodavanje, poziv: *Evo službenice Gospodnje; neka mi bude po tvojoj riječi.* [19] Kršćani bi, poput Presvete Marije, trebali živjeti „sa svojim očima uprtima u Gospodina, ponavljajući njene riječi *fiat mihi secundum verbum tuum...* O tim riječima ovisi vjernost nečijeg osobnog poziva – koji je uvijek jedinstven i neprenosiv u svakom slučaju – koji će nas sve učiniti suradnicima u spasenju koje Bog provodi u svakom od nas i u cijelom svijetu.“ [20]

Ali kako uvijek možemo odgovoriti vjerom čvrstom poput Marijine, nikada ne gubeći povjerenje u Boga?

Oponašajući ju. Kada je suočena s Božjom prisutnošću, Marija odbija podleći strahu ili nepovjerenju. Radije „ulazi u dubok razgovor s navještenom Božjom Riječi; ne uzima ju u obzir površno, već meditira o njoj, dopušta da joj utone u misli i srce kako bi razumjela što Gospodin želi od nje, značenje navještenja.“ [21] Pokušajmo, poput naše Gospe, prepoznati Božju volju u svemu što se događa u našim životima. Marija duboko razmatra i proučava sve događaje u svojem životu iz perspektive koju samo vjera može dati. Uz pomoć naše Majke, nastojimo to učiniti i našim odgovorom.

Razmatrajući Marijin život i oponašajući ju, dopuštajući joj da nas vodi za ruku, pomoći će nam da u onima oko nas, u našim rođacima i prijateljima, uzburkamo veću otvorenost svjetlu vjere. To ćemo učiniti primjerom našeg dosljednog

života, osobnim razgovorima, prijateljstvom i povjerenjem, koje uključuje potrebnu doktrinu, kako bi olakšalo osoban susret s Kristom kroz sakramente i milosrdnu praksu i kada radimo i kada odmaramo.

„Ako je poistovjetimo s Marijom i oponašamo njene vrline, moći ćemo dovesti Krista u život, milošću, u duše mnogih koji će se zauzvrat, djelovanjem Duha Svetoga, poistovjetiti s njim. Ako oponašamo Mariju, na neki ćemo način sudjelovati u njenom duhovnom majčinstvu. I sve to u tišini, poput naše Gospe, bez da budemo primijećeni, gotovo bez riječi, uz istinsko i iskreno svjedočenje naših života Kršćana i darežljivost neprestanog ponavljanja njezinog *fiat*, koji obnavljamo kao intimnu vezu između sebe i Boga.“ [22]

Obratimo se Mariji i zamolimo ju da nam pomogne živjeti po vjeri i prepoznati Isusa u našim životima.

Trebamo vjeru koja nam potvrđuje da ništa nije usporedivo s Božjom Ljubavlju čiji smo dionici; vjeru da ništa nije nemoguće onima koji rade za i s Kristom i njegovom Crkvom; vjeru da se svi muškarci i žene mogu obratiti Bogu; vjeru da usprkos našim bijedama i padovima možemo ponovo postati cijeli uz Božju pomoć i onih oko nas; vjeru u sredstva svetosti koje je Bog dao svojoj Crkvi, u nadnaravnu vrijednost rada i malih stvari, vjeru da možemo preusmjeriti ovaj svijet Bogu ako se uvijek oslanjamo na njega. Ukratko, vjeru da Bog svakog od nas stavlja u najbolje okolnosti, bez obzira na zdravlje ili bolest, radno okruženje, itd., kako bi svi mogli postati sveci ako odgovorimo našom svakodnevnom borbom.

„Krist postavlja jedan uvjet: moramo živjeti po vjeri; tada ćemo moći pomicati planine. Tolikim je stvarima potrebno micanje... u svijetu, ali,

prije svega, u našim srcima. Toliko je prepreka postavljeno na put milosti! Moramo imati vjere, stoga: vjera i rad, vjera i žrtva, vjera i poniznost. Jer vjera nas čini svemoćnima: *I sve što zaištete u molitvi vjerujući, primit ćete (Mt 21:22).*“ [23]

Potaknuti snažnom vjerom, recimo Isusu: „'Gospodine, vjerujem, ali mi pomози da vjerujem više i bolje!' Usmjerimo isu molbu našoj Gospi, Božjoj Majci i našoj Majci i Učiteljici vjere: *Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od gospodina (Lk 1:45).* [24] 'Majko, pomози našu vjeru!'“ [25]

---

[1] *Heb 1:1-2.*

[2] *Gal 4:4.*

[3] Papa Franjo, Enciklika *Lumen Fidei*, 29. lipnja 2013., br. 58.

[4] Rimski Misal, Prva Euharistijska molitva.

[5] Papa Franjo, Enciklika *Lumen Fidei*, 29. lipnja 2013., br. 58.

[6] Benedikt XVI, Motu-Proprio *Porta Fidei*, 11. listopada 2011., br. 13.

[7] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 172.

[8] Benedikt XVI, Opća audijencija, 19. prosinca 2012.

[9] Papa Franjo, Enciklika *Lumen Fidei*, 29. lipnja 2013., br. 60.

[10] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 276.

[11] Benedikt XVI, Opća audijencija, 19. prosinca 2012.

[12] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 285.

[13] *Isto*, br. 288.

[14] Papa Franjo, Homilija, 15. kolovoza 2013.

[15] *Lk* 2:19.

[16] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 285.

[17] *Lk* 2:50.

[18] Papa Franjo, Enciklika *Lumen Fidei*, 29. lipnja 2013., br. 58.

[19] *Lk* 1:38.

[20] Sveti Josemaría, *Razgovori*, br. 112.

[21] Benedikt XVI, Opća audijencija, 19. prosinca 2012.

[22] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 281.

[23] *Isto*, br. 203.

[24] *Isto*, br. 204.

[25] Papa Franjo, Enciklika *Lumen Fidei*, 29. lipnja 2013., br. 60.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/primjeri-vjere-marija-
model-i-uciteljica-vjere/](https://opusdei.org/hr-hr/article/primjeri-vjere-marija-model-i-uciteljica-vjere/) (25.03.2026.)